

متن پرسش

سروده‌ای داشتیم که تقدیم استاد طاهرزاده عزیز و لب المیزانی‌های عزیز می‌کنم:
اگر یک روز درماندی به پیغمبر توسل کن / به برق ذوالفقار حقّی حیدر توسل کن
اگر در جستجوی هیبتی، بابایمان حیدر / اگر هم غرق رحمانی به آن مادر توسل کن
اگر گفتند در مشّت تو چیزی غیر گردو نیست / به مروارید لب‌های علی اکبر توسل کن
اگر پیچید کار تو، به آن نحوی که خونین شد / به آن قنداقه سرخ علی اصغر توسل کن
اگر رویش نداری روبرویش، مات ابرویش / نرو جایی بمان اینجا ز پشت در توسل کن
اگر حیدر تو را پس زد که این احوال یاران نیست / سمج شو بر غلام او، به آن قنبر توسل کن
به جای جستن حال خوشی در گوشه محراب / به حرب فتنه رو گاهی به این رهبر توسل کن
حجاب روی وهّاب است وهّابیت تاریک / نترس از سربریدن‌ها، بدون سر توسل کن. ۲ فروردین ۱۴۰۴

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! مائیم و راه‌هایی که انسان‌های الهی در سیره و سخن و شخصیت خود نشان‌مان دادند و توسل به آن‌ها همان‌طور که متوجه شده‌اید یعنی میدان حضور خود را در زندگی و در اهداف، با نظر به شخصیت آن بزرگان معنا کنیم. و این است معنای توسل به اولیای الهی و نتایج فوق‌العاده‌ای که در بر دارد. و جناب‌عالی بحمدالله در سروده خود متذکر آن شده‌اید. موفق باشید